

tage Forbrugsforeningen den Ret, den har faaet. Jeg tror imidlertid, at den Handlende, der vilde bære sig saaledes ad, vilde blive overordentlig uheldig stillet blandt sine Kunder, og jeg tror, at den Anvisning, der saaledes er givet den Handlende til at angive de Forbrugsforeninger, der maatte misbruge deres Ret, i det Hele er saare uheldig. Det er derfor af to Grunde, at jeg maa fraraade Forslaget, dels fordi jeg tror, at den dertil givne Ret kan misbruges, og dels fordi det forekommer mig, at Forbrugsforeningerne bør stilles under lige Vilkaar med de Handlende, der skulle svare Afgift.

**Bønløffe:** Det er ikke sjældent, at Medlemmer her i Thinget ønske at modvivere deres Afstemning. Dette er imidlertid ingen Mand hos mig, men idag kan jeg dog ikke negte mig den Fornøjelse, saa meget mindre som jeg er i det ligesaa sjældne som behagelige Tilfælde at være enig med den høitagtede Minister. Jeg er dog ikke saa fuldstændig enig med Ministeren, som det maaske kunde synes, thi jeg kunde ønske, at Vædringsforslaget under Nr. 2 ogsaa blev til Lov. Da jeg imidlertid sætter Pris paa Lovforslaget, vil jeg efter den bestemte Modstand, som Ministeren har gjort mod Forslaget under Nr. 2, rette den Anmodning til de ærede Forlagsstillerne, at de vilde tage dette Forslag tilbage, hvad enten Ministeren giver den ønskede Erklæring eller ikke; de skaane os derved for at stemme imod Forslaget.

**Indenrigsministeren:** Det er et strengt Forlangende, at jeg saaledes uden Videre skal give en Erklæring om Forstaaelsen af en Lovparagraf, især naar man tror at kunne paaberaabe sig mine Udtalelser fra ifjor for en Fortolkning, som jeg tilstaaer, at jeg ved at se nærmere paa den ikke er istand til at soutenere. Men forsaavidt det ærede Medlem, der fremdrog mine Uttringer fra ifjor, støttede sig paa et ganske enkelt Udtryk, er man dog ikke berettiget til derpaa at støtte en Fortolkning af en bestemt Paragraf i den omhandlede Lov. Selv om jeg ifjor maatte have sagt, at Afgiften vil være en saadan, at

vedkommende Forbrugsforeninger nok skulle tage i Betænkning at give sig af med Brændevinshandel — og det var dette, det ærede Medlem sagde —, saa forekommer det mig, at Lovens Ord ere i sig tilstrækkelig klare til at godtgjøre, at det ikke kan være min Mening, at, fordi en Forbrugsforening løser Næringsbevis som Brændevinshandler, den derfor skal have Lov til at handle med Brændevin; thi Hovedreglen findes i Lovens § 1, hvor der staar, at Enhver, som paa Landet har erhvervet Næringsbevis som Kjøbmand eller Detaillist, kan løse et særegt Næringsbevis paa Brændevinshandel. Deraf følger efter min Formening, at for overhovedet at kunne løse et saadant Bevis til Brændevinshandel maa man, naar man ikke er Kromand, hvilket omhandles i den næste Paragraf, især have erhvervet Næringsbevis som Kjøbmand eller Detaillist. Dette forekommer mig at være temmelig indlysende, og naar man derfor vil have, at jeg nu skal afgive en Erklæring, er jeg nødsaget til at sige, at jeg ikke skjønner Andet, end at en Brugsforening, som løser et særligt Næringsbevis til Brændevinshandel, ikke derved faar Ret til Andet end til at optage Brændevin mellem de Artikler, som den er berettiget til at fordele mellem sine Medlemmer.

**Eh. Nielsen:** Jeg skal bringe det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Bregendahl) min Tak for den Understøttelse, han har givet vort Vædringsforslag, og som giver mig Haab om, at han vil understøtte noget lignende, naar det kommer frem igjen, thi det blev mig ved den høitærede Indenrigsministers Svar tydeligt, at Forbrugsforeninger ere saa uheldigt stillede, som jeg tror, at de ere. Jeg opfatter nemlig Lovens paa samme Maade, som den høitærede Minister nu opfattede den, og det var kun hans egne Udtalelser ved eneste Behandling ifjor i Landsstinget, som bragte mig til at tvivle herom. Jeg ser altsaa, at Forbrugsforeningerne ere saa uheldigt stillede, som tænkes kan, thi de have jo en Høiesteretsdom for, at de have Lov til at handle med andre Sager (Modsigelse). Ja, naturligvis til Ud-